

TALLINNA POLÜTEHNİK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄÄLEKANDJA

Nr. 16 (2175)

Reede, 6. mai 1988

Hind 2 kop.

18. aprillil toimus instituudis kohtumine filosoofiakandidaadi Edgar Savisaarega. Kõne all olid meie vabariigi edasise arengu probleemid. Niipalju rahvast pole TPI aulas küll ammu olnud! Nüüd lõpuks oleme meiegi. tipikad. talveunest ärrganud.
Foto HEIDI PUTK

Rahvarinde TPI initsiatiivgrupp (O. Aarna, F. Angelštok, K. Hääl, V. Kulbach, U. Mereste, H. Ross) ootab instituudi kollektiivi liikmetelt kirjalikke ettepanekuid Rahvarinde eesmär-

kide, ülesehituse ja TPI Rahvarinde tugigrupi struktuuri kohta hiljemalt 13. maiks.

O. AARNA — automaatika kateeder (II-312)

F. ANGELŠTOK — mehaanikateaduskonna dekanat (V-201)

K. HÄÄL — ehitusteaduskonna dekanat (III-202)

V. KULBACH — ehituskonstruksioonide kateeder (III-229)

U. MERESTE — statistika kateeder (X-230)

H. ROSS — õhtuse teaduskonna dekanat (III-127)

KAS? KUIDAS?

Kas me oleme võimelised, valmis ning tahame? Sellised küsimused on tekkinud viimasel ajal ajakirjandust jälgides, kus on esitatud kavasad vabariigi üleminekuks isemajandamisele, räägitud migrantide-spetsialistide hulgiimpordist ning esitatud töajokomisjoni esimesi arglikke ponnistusi Tallinna sotsiaalolude reguleerijana. Tekib mõte, mida saaks TPI-s teha paremini kui seni kõrgharidusega spetsialistide ettevalmistamisel. Kahjuks ei ole eriti keegi meie juhtivate peade hulgast nende probleemide üle tõsiselt sõna võtnud ning ka kõrgkooli uutmise alased määrused on rohkem tegelema probleemidega kuidas õpetamist paremuseks, õppejõudude kuupalka eduka kooperaatori või erategija nädalalpalgaga võrdseks vedada, veidi raha juurde anda tilkuvate katuste remondiks ning 1920. a. pärit Siemens & Halske seadmete väljavahetamiseks.

See sunnib küsima, kas meie instituut, kes on praktiliselt monopolist Eestis kõrghariduse vallas, ikka omab tehnilise kõrghariduse arendamise üldkontseptsiooni, ja juhul kui selline asi kusagil varjul on, siis kuidas ta seda täidab? Vanemaid kolleege pommitades olen saanud ebamääraseid vastuseid ja mõningaid viiteid professor E. Kulli poolt ammu läbiviidud uurimusele ning professor V. Rajangu tööle kõrgharidusega kaadri vajadusest. Mõtted sellise kontseptsiooni ülimast vajalikkusest hakkasid aga rohkem ja rohkem vaevama tutvudes NSVL Kõrghariduse Ministereeriumi poolt esitatud uue erialade nimikirja ja oma eriala üleliidulise meetodikakomisjoni värskete õppeplaanide ja soovitusetega. Oma kateedrite liikvideerimise võimalusi ettenäge-

vad auväärased professorid on püüdnud uue eriala sildi alla demagoogiliselt spetsialiseerimise vajadust eriti rõhutades suruda kõik vanad kitsendused. Kinnistub veendumus, et kõik ümberkorraldused on ainult siis head, kui nad põhiliselt säilitavad vana olukorra. Mõningaid küsimusi seoses tehnilise kõrgharidusega, selle organiseerimise ja arendamisega.

● Kas me peame rahuldama vabariigi kaadri põhivajaduse enamarenenud tööstusharude jaoks või ei? Kui ja, siis kuidas ette valmistada tööstusenergeetikuid, kes oleks võimelised juhtima vabariigi keskmise asutuse või tehase energiamajandust näiteks peaeenergeetiku ametipostil, kus tuleb üheaegselt tegeleda elektrivarustusega, veevarustusega ja kanalisatsiooniga.

● Kuidas tagada elektrienenergia tootmise ja jaotamise probleemide lahendamine Eestis ühe laia erialaga?

● Kuidas ühildada jõud, elegants ning kiirus tehnoloogilise mõtlemisega minu oma erialal. Seal oleks vaja tugevoolu elektrotehnika jõudu, automaatikaprobleemide lahendamise elegantsi, arvutustehnika kiirust, mehaanikute täpsust ja tehnoloogilisust tugevalt ja ühtlaselt läbi põimida.

● Kuidas tagada migrantidevaba laevaehitus ja laeva-remonditööstus kohalike inseneridega? Kuidas arendada kõrgharidust side erialadel, näiteks telefoni- ja telegraafisides? Jne., jne.

● Kuidas rakendada eesti rahvusest insener Kirde-Eestis ning muudest rahvustest TPI

lõpetanuid väljaspool ENSV pealinna? Kuidas saavutada olukord, et iga TPI lõpetanu valdaks vajalikul tasemel kolme kohalike keelt (eesti, vene, arvutikeel) ning üht võõrkeelt?

Nüüd mõned mõtted.

Põhiprobleemiks nende küsimustele lahenduse leidmisel on minu arvates paindliku ja mobiilse haridussüsteemi loomine instituudis. Tuleks leida võimalus tulevasele insenerile anda lühikese aja jooksul tugev üldhariduslik põhi sõltumata tulevasest erialast. Edasi peaks järgnema juba nn. laiem profiileerimine ning kitsad spetsialiseerimised sõltuvalt nõudmistest inseneri tulevasele töökohale.

Mobilset spetsialiseerumist on praeguse õppetöö korralduse juures raske ellu viia. Profiileerivad kateedrid on suunatud suurte rühmade ühenäoliste inseneride väljalaskmisele. Kitsas spetsialiseerimine aga eeldab tööd väikeste kontingentidega, mitmes suunas arenenud laboriparki, tihedat kooperaarumist mitme eriala spetsialistidega jne. Ilmselt ei ole TPI-l kõiki kitsaid harusid pidevalt nn. igaks juhuks võimalik arendada ja see ei oleks ka otstarbekas. Seetõttu tuleks rohkem kaasata õppetööle viimase liivi andmiseks vastavate tööstusharude spetsialiste. Õppetöö peaks kulgema profiileeriva kateedri egiidi all, kasutada tuleks ka tööstuse laborite baasi. Vastavad koostöövormid on teoreetiliselt teatud tasemel välja töötatud (baaskateedrid, õppelaborid, tunnitasuine kohakaasus jrn.). Neid tuleks ellu viia ja arendada.

Ilmselt eeldaks see kateedrite kooseisuliste õppejõudude arvu vähendamist, et leida vahendeid tasumaks tehtud töö eest mittetööstuslikele. On selge, et ainult profiileerivate

kateedrite arvelt seda teha on raske. Siin peaks mängu tulema reservid, mida saame üldteoreetilise tsükli unifikatsioonist ning ka tööstusharude poolt tehtavad maksed.

Arvestades TPI kooseisuliste õppejõudude praegust keskmist vanust peaks olema õige aeg ka nende küsimustega tegelema hakata.

Need on küsimused ning mõtted, mis on tekkinud autoril, 1961. aastal TPI lõpetanud, 1963. aastast elektriajamite kateedris töötaval dotsendil, millele ta ei ole seni otsustanud üldistavat vastust leidnud.

Ehk tasuks nende probleemide üle laiemalt mõtteid vahetada, et ka tehnikaintelligents (kui niisugune liik olemas on) võiks oma panuse anda Eesti ees seisvate probleemide lahendamiseks. Kuigi seni veel ära sõidu vilet pole kuulda, on rong päris lähedal. Mahajäämine ainult suurendaks vastuolusid.

V. LOIGOM

KÖIK KÉVADMATKALE!

Veel aprilli lõpus näis, et KEVAD ei tahagi sellel aastal tulla, kuid nüüd on juba selge: koos maiga saabus meile ka kevad! Muinsuskaitse Klubi jõudis kahe lume vahel, 16. aprillil, maha pidada õnnestunud muinsuskaitse laupäevaku, mille käigus Glehni lossi ümbrus vabanes eelmiste aastate prahist.

Aeg läheb aga jõudsalt edasi ja mai on tulnud oma tähtpäevadega: nendest seisab veel ees VÕIDUPÜHA. Sellega seotud traditsiooniline matk suundub seekord aga muinsuskaitse radadele: TPI staadionilt Öismäe kaudu EESTI VABAÕHUMUUSEUMI kogupikkusega 5,7 km. Peale kogunemist Vabaõhumuuseumi esisel väljakul ja muinsuskaitse kuu ürituste tähistamist toimub töörühmadesse jagunemine.

Arvestame 3–3,5 tunnise talgupäevaga, mille jooksul on vaja tõesti teha palju töid: Vabaõhumuuseumi territoorium on kahetsusväärse olukorras — kõikjal maha raiutud võsa, buldooseriiga kuidagiviisi kinni aetud kraavid, eelmise aasta kulu ja lehed ning pooleldi kinni aetud kaevikud! Muinsuskaitse liikumise üheks eesmärgiks peab olema ühe-meie muinsuskultuuri esinduspaiga korrastamine!

Peale töid on TPI isetegevuslased, kes võtavad talgutest osa täies kooseisus, lubanud anda rahvaliku kontserdi. Kohal on ka tootluskooperatiivid, nii et süüa-juua jätkub! Iga osavõtja saab kevadmatka vimpli ja märgi!

Kohtumiseni matka avamisel ja pidulikul koosolekul TPI staadionil 11. mail 1988 kell 14.00!

TPI SPORDIKLUBI JA MUINSUSKAITSE KLUBI

TOETAME UHISPLEENUMI LÄKITUSI

26. aprillil 1988. a. arutati Tallinna Polütehnilise Instituudi energeetikateaduskonna nõukogus koos üliõpilaskonna esindajatega Eesti energeetika, majanduses, ökoloogias ja ühiskonnas väljakujunenud kriitilist seisundit ning Eesti NSV loominguiliste liitude juhatuse ühispleenumi materjale.

Leiti, et pikka aega väldanud majanduse ekstsensivareng on teeninud eelkõige üleliiduliste ametkondade huve ning halvendanud ökoloogilist, demograafilist ja ka majanduslikku situatsiooni meie vabariigis. Erandiks ei ole ka kavandatavad suurehitused nagu moraalselt vananenud katedre ja puudulike puhastusseadmetega projekt Balti Soojuselektrijaama rekonstrueerimiseks ja laiendamiseks või siis planeeritav loodushoiu põhimõtteid eirav ja majanduslikult kahjulik fosforiiditootmise laiendamine. Sellise praktika jätkamine võib kergesti viia meie vabariigi saatustesse juba lähitulevikus üle kriitilise piiri.

Sellest järeldub, et edasi elada ei ole enam võimalik ilma põhjalike muutusteta majandusel, viimane aga ei realiseeru ilma ühiskonnaelu ulatusliku demokratiseerimiseta.

Need küsimused olid täie teravusega esile toodud loominguiliste liitude juhatuse ühispleenumil. Lähtudes ülaltoodust otsustas TPI energeetikateaduskonna nõukogu toetada teaduskonna õppejõudude, üliõpilaste ja teenistujate nimel Eesti NSV loominguiliste liitude juhatuste ühispleenumi läkitusi XIX üleliidulisele parteikonverentsile ning EKP Keskkomiteele, Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumile, Eesti NSV Ministrite Nõukogule ja vabariigi loominguilisele intelligentsile.

O. TAPUPERE

TPI energeetikateaduskonna

nõukogu esimees

Ü. TREUFELDT

Energeetikateaduskonna

nõukogu sekretär

TPI MUINSUSKAITSE KLUBI OTSUS

TPI MKK lahtine koosolek väljendab oma kindlat veendumust selles, et inimsõbraliku elukeskkonna säilitamisel Põhja-Eestis on kogu Eestimaa tuleviku seisukohalt määrav tähtsus. Seoses sellega peame vajalikuks pöörduda TPI kollektiivi, teiste muinsuskaitseklubi ja vabariigi üldsuse poole.

1. Olemasolev teave Pandivere piirkonnast ja tema mõjust ülejäänud Eestile on täiesti piisav langetamaks lõplikku otsust selle kohta, et fosforiidi kaevandamine Rakvere rajoonis põhjustaks kogu vabariigis üldise kriisiseisundi. Proovikaevanduse rajamist tuleb vaieldamatult käsitleda kui fosforiiditootmise alustamist. Võttes arvesse meie tänaseid võimalusi ja reaalses olukorras riiklikest huvidest lähtuv järeldus olla vaid üks — tööde algus tuleb määramata ajaks edasi lükata. Juba täna.

2. Täiesti ilmne on fosforiiditootmise seos energeetika-potentsiaali laiendamise ja Kirde-Eestis. Ei vasta tegelikkusele väited, nagu oleks Balti Soojuselektrijaama rekonstrueerimine vajalik eelkõige Narva linna soojusvarustuse huvides. Jaama rekonstrueerimine ilma vääveldioksiidi ja lendtuha kinnipüüdmiseks kõige tänapäevasemaid seadmeid kasutamata on lubamatu. Juhime tähelepanu sellele, et tuhaväljade infiltratsiooniveega satub põhja- ja pinnaveete raskeid metalle ja muid kahjulikke ühendeid. Elektrijaamade lendtuha põhjustab pinnavee pH pidevat tõusu, mille negatiivne mõju Narva jõe ja veehoidla ökosüsteemidele on tuntav juba praegu. Raskendatud on sellise vee puhastamine joogiveeks, samuti kasutamine kalakasvatuse tarbeks.

3. Keskkonna seisund kogu Põhja-Eestis Narvast Tallinani on juba praegu kriitiline, elanikkonna haigestumus Kirde-Eestis, Kundas ja Maardus ületab tunduvalt vabariigi keskmise. Arvestades seda tuleb kõigi vahenditega võidelda uute elektrijaamade ehitamise vastu Kirde-Eestis, nafta-keemiasadama ja juvemooni tootmiskompleksi ehitamise vastu Tallinna külje alla.

4. Keskkonnakaitse küsimusi ei saa lahendada ühiskonna ees seisvatel muudatustel põhiolemusest lahus. Seoses sellega avaldame täielikku toetust Loominguliste Liitude ühispleenumi 2. aprillil vastuvõetud läkitustele. Me käsitame sealtoodud seisukohti kui positiivset tegevusprogrammi, millele käesoleval ajal puudub mõistlik alternatiiv.

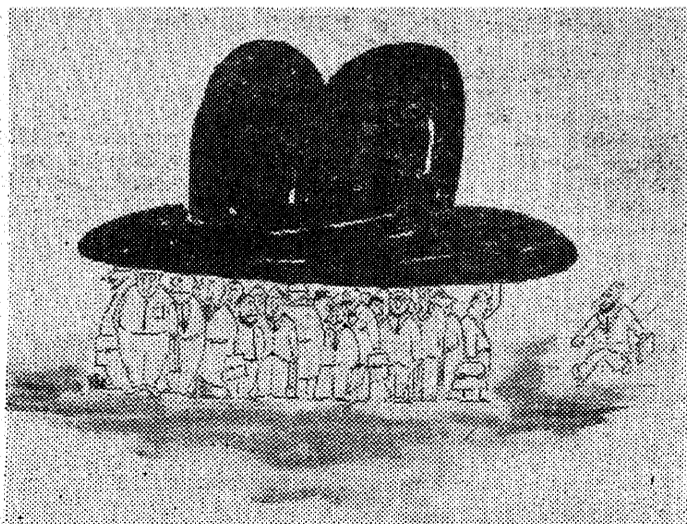
5. Väljendame sügavat nõrdimust seoses perestroikavastase artikli avaldamisega 20. märtsi vabariiklikes ajalehtedes. Selle taga seisvate ringkondade mõjuvõimsusest räägib fakt, et anonüümsuse kattevarjuna kasutati antud juhul vabariiklikku telegraafiagentuuri ETA. Tendentsliku ning väär informatsiooni avaldamist meil toimuvate positiivsete muutuste kohta üleliidulises ja kohalikus venekeelses ajakirjanduses me käsitame poliitilise provokatsioonina ja perestroikale vastutegutsemisena.

6. Liidulise alluvusega ametkonnad, kuritarvitades monopoolset seisundit ning egoistlikke huve üldriiklikena kujutades teostavad keskkonna ja kogu ühiskonna väljakurnamise ühepäevapoliitikat. Ametkondade aastaid kestnud peremehetsemine on viinud nõukogude majanduse krahhi äärele, põhjustanud paljude hiigelettevõtmete karilejooksu, tekitanud parandamatuid haavu loodusele. Värske näitena võib nimetada Leningradi tammi, mille negatiivne mõju Soome lahe ökosüsteemile on välja kujunenud juba enne tammi lõpliku valmimist. Me teame ka seda, milliseid tagajärgi ümbritsevale keskkonnale põhjustaks fosforiitide kaevandamine Eestis. Vaid üldrahvalik vastuseis saab ametkondlike monopole ohjeldada. Seoses sellega pöördume kõigi poole, keda ei jäta ükskõikseks Eestimaa saatuse: ei «hea tsaar», kompetentsed komisjonid ega teadlaste armee suuda asendada meie endi kodanikuaktiivsusest innustatud ühist tegutsemist. Andkem igaüks oma jõukohane panus! Kui mina ei tee, siis ei tee seda keegi — see peab saama meie juhtnõudeks!

7. Kutsume üles kõiki, kes on siiralt huvitatud perestroika jätkumisest, kes on valmis andma selle heaks oma vaimu- ja energia, kes ei luba ridu koondavatel tagurlikel jõududel kui mitmes kord juba peatada nõukogude ühiskonnas alanud positiivseid muutusi — toetagem nii sõna kui teoga loodavat Eesti Rahvarinnet!

8. Koosolekust osavõtjad on seisukohal, et Tallinna Poliitehnilise Instituudi kui Eestimaa suurima kõrgkooli intellektuaalne potentsiaal ei leia piisavat ärakasutamist ei keskkonnakaitse probleemide uurimisel ega vabariigi huve arvestavate seisukohtade kujundamisel. Teeme instituudi nõukogule ettepaneku võtta ühe oma järjekordse koosoleku päevakorda küsimus TPI osatähtsuse olulisest suurendamisest perestroika sõlmprobleemide lahendamisel Eestis. Ühtlasi teeme nõukogule ja parteikomiteele ettepaneku avaldada kogu instituudi kollektiivi nimel toetust Loominguliste Liitude ühispleenumi läkitustele.

9. Peame vajalikuks avaldada käesolev otsus ajakirjanduses. Otsus on vastu võetud TPI Muinsuskaitse Klubi lahtisel koosolekul 21.04.88. a., kus oli 357 registreeritud osavõtjat.

Joonistanud INDREK PRODEL

Meil oli punk-üritus

Paar aastat oli levinud arvamus, et meie riigis ei ole punk-liikumisel mitte mingit tagapõhja. Meil olevat kõik niivõrd hästi. See arvamus on nüüd muutunud. Meie ühiskond on niivõrd katkine ja haige, et raske on siit täielikult tervet inimest leida. Me oleme kõik kuidagi maha surutud. Selle vastu ongi suunatud punk — meie ühiskonna paheilisuse ja saamatuse vastu.

Sellel õhtul oli kõigil soovijatel võimalus kuulata punkluulet ja -muusikat TPI kohvik-klubis. Esitamisele tulid Merle Jäägeri ja Villu Tamme luuletused. Tõnu Trubetsky luges katkendeid oma kirjutamisjärgus olevast romaanist.

Õhtu muusikalist osa alustas ansambel «J. M. K. E.» Villu Tamme ja tema bänd ei vaja liigset tutvustamist. Tema laulu «Tere perestroika» teatakse nüüd kogu Eestis. Selle bändi lauludes on tunda viha, kibestust ja järelepeetust kogu maailma ja põhiliselt just meie ühiskonnas valitseva lolluse vastu. Laulud «Viimase liblika suvi» ja «Käed üles, Virumaa!» pakuvad palju mõtlemisainet. Kuulates neid peaks igaühele kohale jõudma, et praegu tuleb ruttu midagi teha. Muudu me võime kaduda sellelt ümmarguselt pallilt nimega «Maa».

Tõnu Trubetsky tuli lavale oma bändiga «The Un Concern». Tema laulutekste kasutavad paljud punk-bändid. Oma luuletustes ta näitab elu sellisena nagu see on ja milleni me võime sellist teed edasi minnes jõuda. «The Un Concern» näitas oma lauludega, kui uimased me oleme meid ümbritseva vastu.

«Robber Nightingale» (eesti keeles Röövel Ööbik) pakkus väga huvitavat muusikat. Hästi jäi meelde nende «Sõjakomisariaat». Väga tabavalt on kirjeldatud seda olemist ja suhtumist, millega me igal sammul kokku puutume. Igaüks püüab ennast meist kõrgemale tõsta ja kasutada. Kindlasti on see bänd üks huvitavamaid Eesti nn. alternatiivansamblike hulgas. Hiljem kuulsin, et paljudele jäi tema esinemine lihtsalt müra. Ma ei ole päriselt sellega nõus. Minu arvates on meid, noori, ära rikunud sellega, et meil puudub muusika, mis paneks mõtlema. Onneks hakkab nüüd olukord paremuse poole minema. «Röövel Ööbiku» kohta võiks öelda, et see on «röövellik» muusika, mis paneb mõtlema. Seda peab olema.

Punkluule ja -muusika ideed mõtted said selgemaks kindlasti neile, kes sellega vähe kokku puutunud. Kahju ainult, et TPI üliõpilaskond nii passiivne on. Sellelgi üritusel oli vähe tipikaid. Sellegipoolest oli maja rahvast tulvil. See näitab aga, et selliseid üritusi peab olema.

Ma ei tea kust ma tulen
Sa ei tea kuhu lähed
Sa tead vaid kuhu tuled
Sest seal kustuvad tuled
niipea kui silmad suled

Silmad lahti, noored! Meist sõltub tulevik.

AIVAR MEOS
AV-21

Punkluule pole avalikustamise sünnitus, vastupidi, selle tekkepõhjused peituvad stagnatsiooni surutises, nähtus ise oli — ja on? — oma põlvkonna erksama ning kompromisse vältivama osa kollektiivse eneseteadvuse väljenduseks. Ammuks see siis oli, kui, vältimaks nendesamade, esmajoonelaulutekstidena mõeldud värsside esitamist, sajad miilitsatõotajad, rahvamalevlased ja muudegi instantside esindajad kultuurimaju piirasid. Ajad muutuvad, punkansamblid on esinenud poliitharidusmajaski, kirjastus «Eesti Raamat» plaanib kahe siintutvustatava autori luulevihi trükkimist. Trubetsky palub küll, et: «kord jõuame sinna, kus minna võib vabalt / Ja ühiskond lõplikult lahti saab meist» (Vt. TPedI ajaleht 2.10.87). Mine tea, ehk kunagi jõuamegi — esialgu võime aga tunnustada, et punk pole sugugi ainult destruktiivne nähtus.

JUHAN HABICHT

MERLE JÄÄGER

MINA

Hariduselt räpane & roiskunud hinge sisikonnast astun lärtsti elu sisse, sigind töölisperekonnast.

Tahan öelda, teha sõnu kasimata suust. Väikekodanlus et mõistax tänavate haridust.

Te ei sule minu silmi, kätt ei pane suule. Käärrib roiskunud kloaagist MINU prügikastiluule!

ARMSAMALE

Tahad tappa?
Võta nuga.
Võta-võta, ära pelga!

Tahad tappa,
Võta nuga,
Löö, kuid palun ainult selga.

Selga, sest et ohvri pilku
Üxki mõrvar pole talund.
Oma pilguga sul, kallid,
Teexin lihtsalt liigset valu.

TÕUK

Pax, lausa pakatav tõuk ronimas laipasad mööda — ninast sisse, suust välja. Sõda on läinud mööda.

Tõugu jaox polegi tähtis, kesse võitis, kes ei küsima tema ei tule: «Kui paljud elama jäid?»

Tõuk ei loe ajalehti (kesse võitis tema jaox teex?) Koonduvad ühtsesse ritta, Laibale kaelakeex

SILMUS

Taon seinu konxu & riputan nõori, nõori otsa teen silmuse hoolikalt.

Läbi selle ma piidlen valgussõori mis kaunis sümboolika!

LÖPPUDE LÖPP

Kõik Tallinn on rahvast puhas, ma üxinda süa jäin
Kui föönixlind tõusin tuha & tühjadel tänavatel käin.

& huilgan & naeran & tantsin: lõpux olengi omaette. Seljas tagi & tagi peal klantsib neete, püramiide & kette.

Lõpux olengi täiesti vaba, võin öelda & laulda, mis mõttes. On kadunud poodidest sabad, on suletud ettevõtted.

& välja on surnud kõiki aated, kadund usud & tõdedevalgus, on hävind kõik maailmavaated. Ma lõpp olen, olen ka algus!

Pika Hermannii iidse tornis lehvib ikka me riigilipp. Mina omas punkari vormis olen elu & igavik.

KUNIKS ELUL ON ANTUD VEEL OLLA

Kuniks on sinu sõnades tera
Kuniks on sinu mõtetes tuum
Seniks olla võid siin sinu päralt
On päike ja maailmaruum

Kuniks minevik varjata suudab
Mida tulevik endaga toob
Seniks inimkond elab ja loodab
Ja ilusaid unelmaid loob

Kuniks päike veel valgustab päeva
Kuniks öös kumab kollane kuu
Seniks süda veel lööb silmad näevad
Ja rõõm tirib kõrvuni suu

Kuniks elul on antud veel olla
Kuniks ööle veel järgnemas päev
Tee ruttu ja ela võib-olla
Enam homset su silmad ei näe

TALLINN PÖLEB

Enne kella kuut veel polnud juhtund midagi
«Moskva» ees ei olnud kedagi
Imeline pinge oli õhus tunda vaid
Siis kui uksest sisse astusin
Istusin külma kohvi taga õhk kuumeneb
Kardin liigub aken sisse lendab
Nagu kokkuräägitult kõik sinna vaatame
Silmad vastu tulelõõmale
Ennäe

Tallinn põleb tallinn põleb tallinn põleb hurraa
Tuli algas veerand seitse süttis raginal
Kahekümmes kohas korraga
Nagu kuivad pilpad majad järjest võtsid tuld
Pölen veeres üle tallinna
Leekide eest varju otsivad
Ei suuda nende nõrgad jalad enam päästa neid
Tulelõõm kõik kinni püüab nad
Ennäe

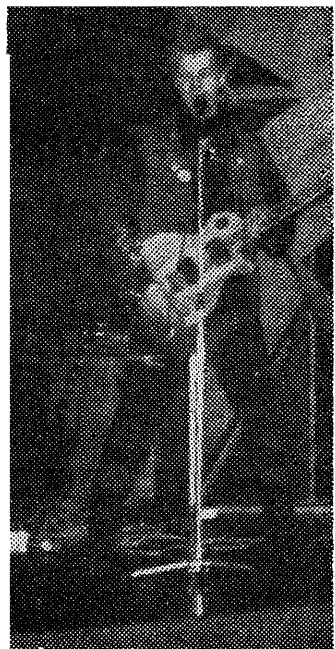
Tallinn põleb tallinn põleb tallinn põleb hurraa

Tõuske üles
Tallinn põleb
Siukest kino pole näinud veel
Lummatuna
Jõllitan
Kuis variseb «Olümpia»
Ja variseb «Estonia»
Eemal särab tulemeri
Seal hukkub lasnamägi
Tallinlased
Raudsed mehed
Karastuvad tules
Ennäe
Tallinn põleb

EESTI-SOOME TORU.

Kraanad ekskavaatorid kolm aastat tegid tööd
Suurehitus sai valmis ükspäev vastu ööd
Pidulikult apati Eesti-Soome toru
Silmapiikselts toru taga venis inimjoru

Teise päeva õhtuks katkes inimjoru
Tallinn inimtühi kõik rahvas oli torus
Torus ebamugav küll kuid miskit polnud teha
Kogu linnarahvastik Soomet tahtis näha
Mõni jõudis päralt habetunud näljas
Nägi tõelist välismaad kui ronis torust välja
Nägi kauneid villasid nägi lõbunaist
Nägi kuidas ründasid gangsterid ja AIDS
Nägi head ja halba mis koormaks inimsoole
Ja äkki süda tagasi kiskus toru poole

VILLU
TAMME

TÖNU
TRUBETSKY

TEE EIKUHUGI

Lume peal ja järveveel
Seisad purjekal ja reel
On aastalõpp ja suvealgus
Saatmas nukkerrõõmus meel
Võõramaa ja eesti keel
Ööpimedus ja päevalgus
Kui sa peatud oma teel
Kõik on möödus kõik on eel
Kus algab lõpp kus lõpeb algus
Ära teel sa pööra veel
Ükskord veel ka sinu teel
Kaob silmist siht ja kustub valgus

MUSTA LIPU VALGUSES

Tule ümber on kogunenud mõned
Ridva otsas must laperdav kalts
Ahnelt neelab mu saamatud kõned
Sügistuule käes kahisev malts

Keegi sult suurt kirjaoskust ei noua
Püüab kui seinale kritseldada A
Veel plankusi lõhu kui müüre ei jõua
Mu vaikiva heakskiidu pälvid sa taas

Ja ikka ja jälle on lahus su soovid
Sellest mida sa tohid ja pead
Kui käimas on mässud ja revolutsioonid
Siis meiegi kohal me tõstame pead

Kui naine kord aeg avab meilegi süle
Öös süttivad silmad kus peegeldus õud
Siis vaenlusetormid meist tuiskavad üle
Vihasele rõhuvad tumedad jõud

Läbi riikluse ajastu lehvib see kangas
Must nagu lõpmatu maailmaruum
Kuni püüvad seadused kohtud ja vanglaid
Teil pilkavalt naeratab surnupealuu

UUESTISÜND

Kui tiskodel tolknemast tõeliselt tüdind
Ja tunned, et baarisi õhkima peaks
Kui ühegi korra eest pole sa sõdind
Ja ühiskond üldse sind vihastand seaks

Kui Jüriöö tulle on ununenud kirves
Su vaim saab siis teravad hambad kui sael
Su maailmavaade on peidus su irves
Ja kaeluses peenike kaarenmust pael

OPTIMAAL

Elamiseks võõrandunud
Ühiskonnas meie maal
Oled sina võõrandunud
Inimese optimaal

Siin totaalset mittevaba-
Duse kitsais oludes
Oled isiklikult vaba
Olukorra peremees

Loobud klassist perekonnast
Loobud kunstist loobud tööst
Loobud tervest ühiskonnast
Oma sõbrad leiad ööst

Jälle süttimas on tuled
Jälle hämardumas linn
Oodatakse et sa tuled
Oodatakse nimeid ja

INTERVJU...

Punkluule — punkmuusika.
Mis sellest siis välja tuli? Lü-
hidalt.

Kui ansambli «J. M. K. E.»
lood pakkusid midagi komposit-
sioonilise külje poolt, siis järg-
mised bändid lihtsalt uppusid
mürinasse. Nõnda läks punk-
muusika olulisim osa — sõnum,
kahjuks kaduma.

Nõnda meeldis kontsert
ainult nendele, kes olid süga-
valt veendunud: PUNK ON
LAHE!

Et pisutki asja tuuma taba-
da, siis alljärgnevalt interv-
juu... ühe päevakangelase,
Tõnu Trubetskyga.

● Kas kuulad ainult punki?
Ei. Peale punki on veel
muudki head.

● Mis muusika ei meeldi?
Heavy. Ülistab jõudu, lõh-
kumist.

● Punk on ju ometi ka
üsna jõuline?

See pole see. Punk lähtub
anarhismist, ei nõua erilist pill-
limänguuskust. Minu enda an-
samblis mängida ei osatagi,
seal on kõik minu sõbrad. Meid
seob punk.

● On «Sex Pistols» Sulle
eeskuju?

Kindlasti! Nende muusika
paistab pealtnäha lihtsa mü-
ristamisena, aga järgi teha on
väga raske. Seda ei saa öelda,
et nad mängida ei oska. Minu
meelst on kaks ansambli
maailmas, kes on midagi alus-
tanud: «The Beatels» ja «Sex
Pistols».

● Kas punk peab olema
vali?

Ei. Tegelikult ta polegi vali.
Siin kontserdil oli lihtsalt halb
tehnik?

● Miks punkaritele disco ei
meeldinud?

Punkarid ei olnud disco
vastu, vaid moe vastu. Disco
vastu oldi siis, kui see moes
oli. Praegu ei häiri.

● Võib-olla sellest ka heavy
vihkamine?

Wõib-olla küll.

● Punk NSVL-s?

Praegu seoses perestroikaga
on tagakiusamine enam-vähem
kadunud. Rohkem taotletakse
seda, et punki sisu — anarhism,
ära kaoks. Jääksid ainult soen-
gud, haaknõelad jne.

● Mida taotleb ja kas ka
propageerib punk?

Me taotleme anarhiat, sea-
dusetust, aga ei propageeri seda.
Las igaüks olgu nagu on.
Meie suund on rahuvõitlusele.

● Võib-olla punkaritele eral-
dada oma maa-ala — riik?

Näeks, mis sest välja tuleb?
Välismaal ongi nii tehtud.
Punkaritel on oma linnaosad,
kus nad tulevad päris edukalt
toime. Neil on oma raha, poed
jne. Punk ongi ainult suur-
linna jaoks. Tallinn jääb juba
väikeseks.

NSVL-i suurlinnades, Mosk-
vas, Leningradis jt. on pun-
karitel oma süsteem. Kui ilmud
sinna punkari välimusega, siis
on sul garanteeritud peavari,
toit ja kui vaja, ka ained.
Seda kasutavad ära muidugi
ka teised, mittepunkarid. Ka
kurjategijad. Tallinnas süsteem-
i pole.

● Kas pead endasugusteks
seda purjus kampa, kes seal
ansambli ees lärmab?

Ma ei tee üldiselt vahet.
Reeglina võitleb punk ka al-
koholismi vastu. Välimuse,
soengute, rõivaste jne. järgi on
raske öelda, kui palju nad on
punkarid. See on sama, et
eestlased ja venelased on üh-
temoodi inimesed. Mõni hal-
vem, mõni parem, aga inime-
sed kõik.

● Aga kui sügavuti minna?
Kui sügavuti minna, siis
sõpradeks ma neid muidugi ei
pea.

● Sinust endast. On punk
sinu hobi või elulaad? Kui
sügavalt oled punkar?

Väga sügavalt ei ole. Siis
ilmsest hobi.

Täna!
Võta heaks!

Kirja pannud
TAAN PIIUSAAG

